

מסורת הש"ס

אל טענות מה. מן. מה.
ג. כי י. טענות מה.
ד. כי י. טענות מה.
ה. כי י. טענות מה.
ו. כי י. טענות מה.
ז. כי י. טענות מה.
ח. כי י. טענות מה.
ט. כי י. טענות מה.
י. כי י. טענות מה.

גליון הש"ס

גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

הגזרות הב"ה

(ב) גמ' ר' אפי' ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

חוספות ר"ד

מנכסי ב"ה מנכסי א"ל ב"ה
ב"ה ב"ה מנכסי א"ל ב"ה
א"ה ב"ה מנכסי א"ל ב"ה
א"ה ב"ה מנכסי א"ל ב"ה
א"ה ב"ה מנכסי א"ל ב"ה
א"ה ב"ה מנכסי א"ל ב"ה
א"ה ב"ה מנכסי א"ל ב"ה

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות פ.ח.

אי פקח הוא. האי בעל: לדי שבעה דאורייתא.
ככני ואוחז ספר בידו כדאמרין בשבועות (דף לה):
ומהרה היא
מאד אל שבעה דרנאן קללה בעלמא כעין שלטו:
יביב לה כסובבה
כאפי חד סהדא. פעם שניה:
וסמך סהדא קמא אסהדא כהרא.

אי פיקח הוא מיייתי לה לדי שבעה דאורייתא
יהיב לה כתובתה באפי חד סהדא וסמך
סהדא קמא אסהדא בתרא ומוקים להו
להגך קמאי במלוה מתקוף לה רב שישא
בריה דרב אידי היאך סמך סהדא קמא
אסהדא בתרא אלא אמר רב שישא בריה
דרב אידי יהיב לה כתובתה באפי סהדא
קמא וסהדא בתרא ומוקים לה להגך קמאי
בהלוואה מתקוף לה רב אשי אכתי יכולה
למימר ב' כתובות הואי אלא אמר רב אשי
הוא דמודע להו: מנכסים משועבדים:
ה'תנן התם "וכן היתומים לא יפרעו אלא
בשבועה ממאן אלימא מלוה השתא אביהן
שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה אלא
ה"ק וכן היתומים מן היתומים לא יפרעו אלא
בשבועה א"ר זריקא אמר רב יהודה לא שנו
אלא שאמרו יתומים אמר לנו אבא ליתיה
ופרעתי אבל אמרו אמר לנו אבא לא ליתיה
אף בשבועה לא יפרעו מתקוף לה רבא
אדרבה "כל האומר לא ליתיה כאומר לא
פרעתי דמי אלא אי אתמר הכי אתמר א"ר
זריקא אמר רב יהודה ילא שנו אלא שאמרו
יתומים אמר לנו אבא ליתיה ופרעתי אבל
אמרו אמר לנו אבא "לא ליתיה נפרעין שלא
בשבועה שכל האומר לא ליתיה כאומר לא
פרעתי דמי: "ונפרעת שלא בפניו לא תפרע
אלא בשבועה: אמר רב אחא שר הכיורה
כעשה בא לפני רבי יצחק (ב) באנוכיא ואמר
אלא שנו אלא לכתובת אשה משום חנינא
אבל בעל חוב לא "ורבא אמר רב נחמן
אפי' בעל חוב שלא יהא כל אחד ואחד נוטל
מעותיו של חברו והולך ויושב במדינת הים
ואתה נועל דלת בפני לווין: ר"ש אומר כל
זמן שתובעת כתובתה וכו': ר"ש אהייה
אמר ר' ירמיה אהא ונפרעת שלא בפניו ולא
תפרע אלא בשבועה לא שנוא למוזני ולא
שנא לכתובה ואתא ר' שמעון למימר כל זמן
שתובעת כתובתה יורשיה" משביעין אותה
אינה

הוא דמודע להו: מנכסים משועבדים:
ה'תנן התם "וכן היתומים לא יפרעו אלא
בשבועה ממאן אלימא מלוה השתא אביהן
שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה אלא
ה"ק וכן היתומים מן היתומים לא יפרעו אלא
בשבועה א"ר זריקא אמר רב יהודה לא שנו
אלא שאמרו יתומים אמר לנו אבא ליתיה
ופרעתי אבל אמרו אמר לנו אבא לא ליתיה
אף בשבועה לא יפרעו מתקוף לה רבא
אדרבה "כל האומר לא ליתיה כאומר לא
פרעתי דמי אלא אי אתמר הכי אתמר א"ר
זריקא אמר רב יהודה ילא שנו אלא שאמרו
יתומים אמר לנו אבא ליתיה ופרעתי אבל
אמרו אמר לנו אבא "לא ליתיה נפרעין שלא
בשבועה שכל האומר לא ליתיה כאומר לא
פרעתי דמי: "ונפרעת שלא בפניו לא תפרע
אלא בשבועה: אמר רב אחא שר הכיורה
כעשה בא לפני רבי יצחק (ב) באנוכיא ואמר
אלא שנו אלא לכתובת אשה משום חנינא
אבל בעל חוב לא "ורבא אמר רב נחמן
אפי' בעל חוב שלא יהא כל אחד ואחד נוטל
מעותיו של חברו והולך ויושב במדינת הים
ואתה נועל דלת בפני לווין: ר"ש אומר כל
זמן שתובעת כתובתה וכו': ר"ש אהייה
אמר ר' ירמיה אהא ונפרעת שלא בפניו ולא
תפרע אלא בשבועה לא שנוא למוזני ולא
שנא לכתובה ואתא ר' שמעון למימר כל זמן
שתובעת כתובתה יורשיה" משביעין אותה
אינה

כדהכא דהכי מוכח התם "בשבועת הידיעם (שנעטע דף מה).
כדידי
ח"ג למאן דלית ליה דנדאורייתא לא מפיקין
ונדרנאן מפיקין
נפקא מינה מהי היכא דלא שבעה דרנאן היא מני למימר השבע
וטול וזי (דאורייתא לא מילא למימר לבעל השבע כמו שאינו
יכול לומר השבע וטול מ"ר):

ה"ר"ב סמך סהדא קמא אסהדא בתרא ב'ו' תימה מאי קאמי
ליה הלא פלוגתא היא ב'ו' זה נזכר (שנעטע דף מה): הלאה
חמר הלאה א"ר אפי' ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

ה"ר"ב סמך סהדא קמא אסהדא בתרא ב'ו' תימה מאי קאמי
ליה הלא פלוגתא היא ב'ו' זה נזכר (שנעטע דף מה): הלאה
חמר הלאה א"ר אפי' ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

ה"ר"ב סמך סהדא קמא אסהדא בתרא ב'ו' תימה מאי קאמי
ליה הלא פלוגתא היא ב'ו' זה נזכר (שנעטע דף מה): הלאה
חמר הלאה א"ר אפי' ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

עין משפט

עין משפט
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

עין משפט
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

מסך רש"י

מסך רש"י
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

חוספות ר"ד

חוספות ר"ד
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

חוספות ר"ד
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

חוספות ר"ד
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:

חוספות ר"ד
גמ' ויבא אבי ר' אפי'
ב"ה. ע"ה מ"ט פ"י מ"ג
ד"מ ע"ה ח"ה: ח"ה: ח"ה:
פ"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ח"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
ט"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה:
י"ה: ח"ה: ח"ה: ח"ה: